

Yoel Kitabı və Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi - İkinci Hissə

Jeff Pippenger

2025-12-02

İkinci Nömrə

“Əllinci Gün münasibətilə baş vermiş hadisələrin o vaxt olduğundan da daha böyük qüdrətlə təkrarlanacağı vaxtı səmimi bir həsrətlə gözləyirəm. Yəhya deyir: «Göydən enən başqa bir mələk gördüm; onun böyük qüdrəti var idi və yer onun izzəti ilə işıqlandı». Sonra, Pentikost mövsümündə olduğu kimi, xalq onlara söylənən həqiqəti hər kəs öz dilində eşidəcəkdir.

“Allaha səmimiyyətlə xidmət etmək arzusunda olan hər bir cana Allah yeni həyat nəfəsi verə bilər, dodaqlara qurbangahın üzərindən götürülmüş canlı kömürlə toxuna bilər və onları Onun tərəfi ilə bəlağətli edə bilər. Minlərlə səs Allahın Kəlamının ecəzkar həqiqətlərini bəyan etmək qüdrəti ilə dolacaqdır. Kəkələyən dil açılacaq, qorxaq olanlar isə həqiqətə cəsarətlə şahidlik etmək üçün möhkəmləndiriləcəklər. Qoy Rəbb Öz xalqına can məbədinə hər cür murdarlıqdan təmizləməkdə və Onunla elə sıx bir əlaqəni qoruyub saxlamaqda kömək etsin ki, töküldüyü zaman axır yağışın iştirakçıları ola bilsinlər.” Review and Herald, 20 iyul 1886.

Rəbbin bayramı kimi nəzərdən keçirildikdə, Pentikost Fisihdən, mayasız çörək bayramından, ilk məhsul təqdimindən və həftələr bayramından ayrılı bilməz. Pentikost bir zaman nöqtəsi olmaqla yanaşı, həm də bir zaman dövrüdür. Buna görə də o, “Pentikostal mövsüm” adlanır. Bu mövsüm Məsihin ölümü, dəfni və dirilməsi ilə başladı. Özünün göyə yüksəlişindən sonra Məsih qırx gün ərzində şəxsi təlim verdi; bunun ardınca birliyin hasil olduğu yuxarı otaqda on gün gəldi. 9/11 Amerika Birləşmiş Ştatlarında bazar günü qanunu ilə sona çatan bir dövrü başlatdı. Həmin bazar günü qanunu Pentikost günü ilə, bir zaman nöqtəsi kimi, təmsil olunur; 9/11-də başlamış bir zaman dövrünün öncədən gəldiyi bir zaman nöqtəsi. 9/11-dən bazar günü qanununadək “Pentikostal mövsüm” təkrarlanır.

Peter izah etdi ki, “od dilləri”nin möcüzəvi hadisəsi sərxoşluqdan doğan bir səfehlik deyil, əksinə, xəbərə qarşı mübahisə qaldırıldığına görə Yoel kitabının yerinə yetməsi idi. “Dillər” bir xəbərin təqdim olunmasını təmsil edir, od isə Müqəddəs Ruhu təmsil edir. Pentikost xəbəri ilahiliyin (Allah yandırır-yaxan bir oddur) dilin insaniliyi ilə birləşməsini təmsil edir. Necə ki, Peter son yağış zamanı yüz qırx dörd min nəfəri təmsil edir, eləcə də xırdaçılıq edən Yəhudilər son yağışın yağdığı məhz həmin vaxtda kənardan keçilib gedilən keçmiş əhd xalqını təmsil edirlər.

Onların hamısı Müqəddəs Ruhla doldu və Ruhun onlara nitq verdiyi kimi başqa dillərdə danışmağa başladılar. Yerusəlimdə isə göyün altındakı hər millətdən gəlmiş dindar yəhudilər yaşayırdı. Bu səs yayılanda izdiham bir yerə toplandı və çaşqınlığa düşdü, çünki hər kəs onların öz dilində danışdıqlarını eşidirdi. Hamısı heyrətə gəlib təəccüblənərək bir-birinə deyirdi: “Baxın, danışanların hamısı Qalileyalı deyilmi? Bəs necə olur ki, hər birimiz doğulduğumuz öz dilimizi eşidirik? Partlar, Midiyalılar, Elamlılar, Mesopotamiyada, Yəhudiyyədə, Kapadokiya, Pontda və Asiyada yaşayanlar, Frikiyada və Pamfiliyada,

Misirdə və Kirena ətrafındakı Livianın bölgələrində olanlar, Romadan gəlmiş qəriblər, yəhudilər və dinə dönənlər, Kritlilər və ərəblər — biz onları öz dillərimizdə Allahın əzəmətli işlərini danışarkən eşidirik.” Hamısı heyrat içində qaldı və nə edəcəklərini bilməyərək bir-birinə deyirdi: “Bu nə deməkdir?” Başqaları isə məsxərəyə qoyaraq deyirdi: “Bunlar təzə şərabla dolublar.” Lakin Peter on bir nəfərlə birlikdə ayağa qalxıb səsinə ucaldı və onlara dedi: “Ey Yəhudiyyə adamları və ey Yerusəlimdə yaşayanların hamısı, bu sizə məlum olsun və sözlərimə qulaq asın. Çünki bunlar, sizin güman etdiyiniz kimi, sərxoş deyillər; axı günün ancaq üçüncü saatıdır.” Həvarilərin İşləri 2:4–15.

Peter Pentikostu Yoel kitabının yerinə yetməsi kimi izah edir. O, bunu peyğəmbərcəsinə edir, çünki bütün dünya təmsil olunur; belə ki, həmin keçiddə dinləyicilərin “göy altında olan hər millətdən” gəldiyi bildirilir. 9/11-də yer üzünü Məsihin izzəti ilə işıqlandırıldı və sonra, Bazar günü qanunu zamanı, yüz qırx dörd min nəfər bütün dünyanın önündə bir bayraq kimi ucaldıldıqları zaman Məsihin izzətini kamil surətdə əks etdirəcəklər. Pentikost dövrü 9/11-də başladı və Bazar günü qanunu ilə başa çatır.

“Xasiyyətlərimizdə bircə ləkə və ya qüsurlu qaldığı müddətcə, heç birimiz heç vaxt Allahın möhürünü almayacağıq. Xasiyyətimizdəki nöqsanları aradan qaldırmaq, can məbədini hər cür mürdərlikdən təmizləmək bizə həvalə edilmişdir. O zaman, Pentikost günündə ilk yağışın sağirdlərin üzərinə yağdığı kimi, axır yağış da bizim üzərimizə yağacaq.

“Biz nailiyyətlərimizlə həddindən artıq asanlıqla qane oluruq. Özümüzü varlı və sərvətlə zənginləşmiş hesab edirik və bilmirik ki, «bədbəxt, yazıq, yoxsul, kor və çılpacaq»ıq. İndi Həqiqi Şahidin nəsihətinə qulaq asmağın vaxtıdır: «Mən sənə məsləhət görürəm ki, varlı olasan deyərək Məndən odda sınanmış qızıl alasan; və ağ paltar alasan ki, geyinəsən və çılpıqlığının rüsvayçılığı görünməsin; və gözlərini göz məlhəmi ilə məsh et ki, görəsən.» ...

“İndi özümüzü və övladlarımızı dünyadan ləkəsiz saxlamalı olduğumuz vaxtdır. İndi xasiyyət libaslarımızı yuyub Quzunun qanında ağ etməli olduğumuz vaxtdır. İndi qüruru, ehtirası və ruhani tənbelliyi məğlub etməli olduğumuz vaxtdır. İndi oyanmalı və xasiyyətin ahəngdarlığı üçün qətiyyətli səy göstərməli olduğumuz vaxtdır. ‘Bu gün, əgər Onun səsinə eşidirsinizsə, ürəklərinizi bərkitməyin.’ Biz ən ağır sınaq mövqeyindəyik, Rəbbimizin zühurunu gözləyərək, ona keşik çəkərək. Dünya zülmət içindədir. ‘Amma siz, qardaşlar,’ Paul deyir, ‘zülmətdə deyilsiniz ki, o gün sizi doğru kimi yaxalasın.’ Gözləyən, həsrət çəkən can üçün qaranlıqdan nur, kədərdən sevinc və yorğunluqdan rahatlıq çıxarmaq həmişə Allahın məqsədi olmuşdur.”

“Siz, qardaşlar, bu böyük hazırlıq işində nə edirsiniz? Dünya ilə birləşənlər dünyəvi qəlibi qəbul edir və vəhşi heyvanın nişanına hazırlanırlar. Özünə güvənməyən, Allahın qarşısında özünü alçaldan və həqiqətə itaət etməklə canlarını pak edənlər isə səmavi qəlibi qəbul edir və alınlılarında Allahın möhürünə hazırlanırlar. Fərman verildikdə və damğa vurulduqda, onların xasiyyəti əbədiyyət boyu pak və ləkəsiz qalacaq.

“İndi hazırlanmaq vaxtıdır. Allahın möhürü heç vaxt mürdər kişi və ya qadının alına qoyulmayacaq. O, heç vaxt iddialı, dünyanı sevən kişi və ya qadının alına qoyulmayacaq. O, heç vaxt yalan danışan dilləri və ya hiyləgər ürəkləri olan kişi və qadınların alına qoyulmayacaq. Möhürü qəbul edənlərin hamısı Allahın önündə ləkəsiz olmalıdırlar — göy

üçün namizədlər. İrəli gedin, ey qardaşlarım və bacılarım. Mən bu vaxt bu məqamlar barədə yalnız qısa yaza bilərəm, sadəcə diqqətinizi hazırlığın zəruriliyinə yönəldirəm. Müqəddəs Yazıları özünüz araşdırın ki, indiki saatin dəhşətli ciddiyyətini anlayasınız.” Testimonies, cild 5, 214, 216.

Burada Bacı Uayt Pentikostu zaman daxilində bir nöqtə kimi müəyyən edir və onu Birləşmiş Ştatlarda bazar günü qanunu ilə, yəni “fərman verildiyi zaman” ilə uyğunlaşdırır. Lakin o, bazar günü qanununu və Pentikostu zaman daxilində bir nöqtə kimi qeyd etsə də, hazırlığa çağıran ismarıcı bazar günü qanunundan əvvəl gələn bir dövrü, Pentikost mövsümü ilə təmsil olunmuş şəkildə müəyyən edir. Bazar günü qanunu yeddinci gün Şənbəsi sınağıdır və 11 sentyabrdan bazar günü qanununa qədər olan dövr simvolik olaraq “Rəbbin hazırlıq günü” kimi müəyyən edilə bilər. Hazırlıq sınaqdan əvvəl gəlir.

“Axırıncı yağış” yüz qırx dörd min nəfərin üzərinə məhz “ilk yağışın Əllicigün günündə şagirdlərin üzərinə yağdığı kimi yağacaqdır.” Əllicigün mövsümü kimi təsvir edilən dövr, Məsih Öz yüksəlişindən qayıtdıqda bir çiləmə ilə başladı.

Və bunu dedikdən sonra onların üzərinə nəfəs alıb onlara dedi: Müqəddəs Ruhu qəbul edin. Yəhya 20:22.

Onun nəfəsi Müqəddəs Ruhu daşıyır və sözlərin səsinə yaradan da nəfəsdir. İsa Kəlamdır və Onun nəfəsi Öz kəlamının ötürülməsi vasitəsilə Müqəddəs Ruhu daşıyır. Adəmin bədənində həyat gətirən nəfəs olmuşdur və dirilmiş ölü quru sümüklərdən ibarət Yezekelin ordusuna da həyat gətirən nəfəsdir.

“Məsihin Müqəddəs Ruhu şagirdlərinin üzərinə üfurməsi və Öz sülhünü onlara verməsi hərəkəti, Pentikost günündə veriləcək bol yağışdan əvvəl düşən bir neçə damla kimi idi.” Ruhani Peyğəmbərlik, 3-cü cild, 243.

Pentikost dövrünün əvvəlində Məsihin “nəfəsi” Müqəddəs Ruhu şagirdlərə verdi, lakin bəziləri şübhə etdi.

Lakin on ikilərdən biri olan, Didimus adlanan Tomas İsa gəldiyi zaman onlarla birlikdə deyildi. Buna görə o biri şagirdlər ona dedilər: “Biz Rəbbi gördük.” Amma o onlara dedi: “Əgər Onun əllərində mismarların izini görməsəm, barmağımı mismarların izinə salmasam və əlimi Onun böyrünə soxmasam, əsla iman etməyəcəyəm.” Yəhya 2:24, 25.

Əllicünlük dövr “sınaq” mərhələsini başlatdı; bu, Məsihin nəfəsi və Tomanın şəkk mübahisəsi ilə başladı. Başlanğıcdakı Tomanın mübahisəsi, Əllicünlük mövsümünün sonunda yəhudilərin mübahisəsini təmsili surətdə göstərir. Məsih başlanğıcda Öz sözünü və Müqəddəs Ruhu şagirdlərə verdi, şagirdlər isə Əllicünlük mövsümünün sonunda sözü və Müqəddəs Ruhu dünyaya çatdırdılar.

Məsihin şagirdlərin üzərinə nəfəs verdiyi zaman yerinə yetirdiyi iş, Onun elə həmin vaxt Emmausa gedən yolda şagirdlərlə birlikdə yerinə yetirdiyi eyni işə dair ikinci bir şahidlik idi.

Və belə oldu ki, onlar bir-biri ilə söhbət edib müzakirə edərkən, İsa özü yaxınlaşıb onlarla birlikdə getdi. Lakin onların gözləri tutulmuşdu ki, Onu tanımasınlar. ...

O zaman onlara dedi: Ey ağılsızlar və peyğəmbərlərin söylədiklərinin hamısına inanmaqda ürəyi ləng olanlar! Məgər Məsihin bu əzabları çəkməsi və Öz izzətinə daxil olması gərək deyildimi? Və Musadan və bütün peyğəmbərlərdən başlayaraq, bütün Müqəddəs Yazılarda Özünə dair olanları onlara izah etdi. Onlar getdikləri kəndə yaxınlaşdılar; O isə sanki daha uzağa gedəcəkmiş kimi davrandı. Lakin onlar Ona təkid edərək dedilər: Bizimlə qal, çünki axşam düşür və gün artıq xeyli keçib. O da onlarla qalmaq üçün içəri girdi. Və belə oldu ki, onlarla birlikdə süfrə başında əyləşərkən çörək götürdü, ona bərəkət verdi, bölüb onlara verdi. Onda onların gözləri açıldı və Onu tanıdılar; O isə onların gözləri önündən yox oldu. Onlar bir-birinə dedilər: Məgər O yolda bizimlə danışarkən və Müqəddəs Yazıları bizə açarkən ürəyimiz içimizdə yanmırdımı? Luka 24:15, 16, 25–32.

İsa Emmausda “süfrəyə oturduğu” kimi, bundan sonra da şagirdlərlə birlikdə yemək yedi. Hər iki halda yemək təsvir olunur. Bunlar birlikdə göstərir ki, Pentikostal dövrün başlanğıcı Müqəddəs Ruhun nəfəsi ilə, həmçinin yeməklə nişanlanır. Açılış hadisələri iman edən bir siniflə şübhə edən bir sinif arasında mübahisə doğurur. Yemək, Müqəddəs Ruhun verilməsi və Müqəddəs Yazıların açılması Məsihin Öz təliminə “Musa və bütün peyğəmbərlərdən” başladığını ehtiva edir. Məsihin təlimi Musanın peyğəmbərlik xəttini götürüb onu bütün peyğəmbərlərin xətləri ilə burada bir az, orada bir az uyğunlaşdırmaqla çatdırıldı.

11 sentyabrda Yezekel kitabının otuz yeddinci fəslindəki ölü quru sümüklərin üzərinə dörd küləyin nəfəsi əsdi. Həmin vaxt, 11 avqust 1840-cı ildə enib birinci mələyin xəbərini qüvvətləndirən mələyin simvolizə etdiyi kimi, Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələk də, Pentikost dövrünün əvvəlində şagirdlərin yediyi kimi yeyilməsi vacib olan bir xəbərlə endi. Tomanın inanmağa könülsüzlüyü göstərir ki, xəbər təqdim olunduqda bir sarsıntı baş verir.

11 sentyabrda Əkiz Qüllələrin süqutundan danışarkən bizə deyilmişdir ki, Rəbb “millətləri dəhşətli surətdə sarsıtmaq” üçün qalxdı. Yadda saxlamaq vacibdir ki, Allahın xalqı arasında baş verən bir “sarsıntı”, həqiqət xəbərinə qarşı vuruşanlar vasitəsilə həyata keçirilir. Xarici “sarsıntılar” vardır, lakin kilsə daxilindəki daxili sarsıntılar təqdim olunan bir xəbərin mühitində baş verir.

“Gördüyüm sarsıntının mənasını soruşdum və mənə göstərildi ki, o, Laodikeyalılara ünvanlanmış Həqiqi Şahidin nəsihətinin ortaya çıxardığı açıq şəhadət nəticəsində baş verəcək. Bu, onu qəbul edənin ürəyinə təsir göstərəcək və onu bayrağı ucaltmağa, açıq həqiqəti bəyan etməyə yönəldəcək. Bəziləri bu açıq şəhadətə tab gətirməyəcəklər. Onlar ona qarşı qalxacaqlar və Allahın xalqı arasında sarsıntıya səbəb olacaq olan da budur.

“Mən gördüm ki, Həqiqi Şahidin şəhadətinə yarı qədər belə qulaq asılmamışdır. Kilsənin taleyinin bağlı olduğu həmin ciddi şəhadət ya yüngül sayılmış, ya da tamamilə nəzərdən qaçırılmışdır. Bu şəhadət dərin tövbə doğurmalıdır; onu həqiqətən qəbul edənlərin hamısı ona itaət edəcək və paklanacaqlar.” Early Writings, 271.

Daxili “sarsıntı” Laodikeya xəbərinin təqdimatına müqavimət göstərənlər tərəfindən törədilir. Bacı Uayt 1888-ci ilin Cons və Vaqoner xəbərini Laodikeya xəbəri kimi müəyyən edir.

“A. T. Jones və E. J. Waggoner vasitəsilə bizə verilən xəbər Laodikiya kilsəsinə Allahın xəbəridir və həqiqətə inandığını etiraf etdiyi halda, Allah tərəfindən verilmiş şüaları

başqalarına əks etdirməyən hər kəsin vay halına.” The 1888 Materials, 1053.

Laodikeya xəbərinə göstərilən müqavimət bir sarsıntı əmələ gətirir və Bacı Uayt 1888-ci ilin xəbərini Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin enişi ilə eyniləşdirir.

“Əvvəlcədən formalaşdırılmış fikirlərdən əl çəkməyə və bu həqiqəti qəbul etməyə istəksizlik, Minneapolisdə qardaşlar Waggoner və Jones vasitəsilə verilən Rəbbin xəbərinə qarşı göstərilən müxalifətin böyük bir hissəsinin təməlinə dayanırdı. Şeytan həmin müxalifəti qızıqsdırmaqla, Allahın xalqımıza verməyi çox arzuladığı Müqəddəs Ruhun xüsusi qüvvəsini onlardan böyük ölçüdə uzaqlaşdırmağa müvəffəq oldu. Düşmən, həvarilərin Pentikost günündən sonra onu bəyan etdikləri kimi, həqiqəti dünyaya çatdırmaqda onlara məxsus ola biləcək səmərəliliyi əldə etmələrinə mane oldu. Bütün yer üzünü öz izzəti ilə nurlandırmaqlı olan işığa müqavimət göstərildi və öz qardaşlarımızın hərəkəti nəticəsində o, böyük dərəcədə dünyadan uzaq saxlanıldı.” Selected Messages, book 1, 235.

Pentikost mövsümünün əvvəlində Tomasın şübhəsi, Pentikost günündə gəlmiş xəbəərə qarşı üsyanı təmsil edərək, 1888-ci ildə Yeddinci Gün Adventizminin rəhbərliyinin ayağa qalxıb Jones və Waggoner tərəfindən Laodikiya kilsəsinə təqdim olunan xəbəərə müqavimət göstərdiyi zaman baş vermiş sarsıntıyı da təmsil edirdi. 1888-ci ildə Vəhy on səkkizinci fəslin qüdrətli mələyi Öz izzəti ilə yeri nurlandırmaq üçün endi, lakin həmin rəhbərlərin əvvəlcədən formalaşmış fikirlərini bir kənara qoymaq istəməmələri səbəbindən böyük ölçüdə Korahın, Datanın və Aviramın üsyanı təkrar olundu. Tomas, Pentikostda olan yəhudilər, Musanın dövründə Korahın üsyanı, 1888-ci ilin üsyanı — bunların hamısı 9/11-i təmsil edir; həmin vaxt, Yoilə görə, bir şeypur çalınmalı idi. Həmin şeypur, Yeşayaya görə, Allahın xalqının günahlarını aşkara çıxarmaq üçün çalınırdı; beləliklə, 1888-ci ili və Laodikiya xəbəri ilə əlaqəni təmsil edirdi. Yeremyanın “qədim yollara” qayıtmaq üçün şeypur çalan gözetçisi, Yeşayanın səsinə şeypur kimi ucaltması ilə uyğunlaşır. Yeremyanın gözetçiləri, öz tarixinin mübahisəsi və ya çəkişməsi içində mövqeyinin nə olacağı barədə sual verən Habaququn gözetçiləridir.

Mən gözet yerimdə duracağam, qüllə üzərində mövqe tutacağam və mənə nə deyəcəyini, məzəmmət olunanda nə cavab verəcəyimi görmək üçün gözləyəcəyəm. Habakkuk 2:1.

“Danlandı” sözü “məzəmmət edildi və ya mübahisə edildi” mənasını verir və bir sualı ehtiva edir, çünki növbəti ayə bir cavab verir.

Və Rəbb mənə cavab verib dedi: Vəhyi yaz və onu lövhələr üzərində aydın şəkildə qeyd et ki, onu oxuyan qaça bilsin. Habakkuk 2:2.

Millerçi tarixinin yerinə yetməsi ilə başlanmış “mübahisə” və ya sarsıntı, William Millerin və onun peyğəmbərlik təfsiri qaydalarının Protestantizmin ilahiyyatçılarına qarşı irəli sürülmüş xəbəri idi. Millerçi tarixində mübahisə, 11 avqust 1840-cı ildə Millerçi xəbərinin təsdiqi ilə başladı; həmin vaxt “İsa Məsihin Özündən heç də aşağı olmayan bir Şəxs” kiçik bir kitabça ilə endi; Yəhya da onu götürüb yeməli idi. Habaququn gözetçilərinin mübahisəsi, Tomasın şübhələri, 1888-ci ilin üsyanı, Qorahın üsyanı, Pentikost günündə sərxoşluq barədə mübahisə — bunların hamısı 9/11-də başlanmış bir mübahisəyə şahidlik edir. Müzakirə olunan çəkişmə axırıncı yağışın xəbəri üzərindədir; bu xəbər 9/11-də çiləməyə başladı.

Millerçilərin 1843-cü il cədvəlini hazırlamasına səbəb olan Habaquqdakı cavab, Korah və onun tərəfdarları ilə Musanın timsalında, Tomas ilə digər şagirdlərin timsalında, Pentikost günündə yəhudilərin sərxoşluq barədə irəli sürdükləri dəlildə, 1888-ci ildə Adventizmin rəhbərliyində, 1844-cü ildə protestantlarla Millerçilər arasındakı qarşıdurmada və 22 oktyabr 1844-cü ilin ağlısız və müdrik bakirələrində təmsil olunan iki ibadətçi sinfinin inkişafı ilə əlaqələnilir.

9/11-də Məsih bazar qanunu zamanı baş verəcək tam tökülüşdən əvvəl bir neçə damla kimi Müqəddəs Ruhu Öz şagirdlərinin üzərinə üfərdi. Sonra O, həmin şagirdləri Yeremyanın qədim yollarına geri yönəltməklə onların anlayışını peyğəmbərlik xəbərinə açdı; burada onlar xəbərdaredici şeypur çalmaq üçün məsh olundular; bu açılış “sətir üstünə sətir” şəklində Musadan başlayırdı. 9/11-də Məsihin nəfəsi Yezekelin və Yəhyanın dörd küləyindən gəlirdi və bu, Laodikiya xəbəri idi; bu xəbər müqavimətlə qarşılandıqca sarsıntıya səbəb olan “düz şəhadət”dir. 1888 Qoraxın, Datanın və Aviramın üsyanını timsal edir, çünki rədd edilən tək xəbər deyildi, həm də şeypura müəyyən bir səs verən seçilmiş gözətçilər idi.

Bacı Uayt yazmışdır ki, “mənim gördüyüm sarsıntı” “Laodikiyalılara Həqiqi Şahidin məsləhətinin irəli sürdüyü düz şahidlik nəticəsində baş verəcəkdir.” 1888-ci il xəbəri həmin düz şahidlik idi və həm 1888, həm də 11 sentyabr Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin enişini işarələyir.

“Kilsələrimizə və müəssisələrimizə yatanları oyatmaq üçün düz bir şahidlik çatdırılmalıdır.”

“Rəbbin sözü imanla qəbul edilərək ona itaət olunduqda, davamlı irəliləyiş baş verəcəkdir. İndi isə böyük ehtiyacımızı görək. Rəbb quru sümüklərə həyat nəfəsi üfurməyincə bizi istifadə edə bilməz. Bu sözlərin söyləndiyini eşitdim: ‘Allahın Ruhunun ürək üzərində dərin hərəkəti olmadan, Onun həyatverici təsiri olmadan, həqiqət ölü hərfə çevrilir.’” Review and Herald, 18 noyabr 1902.

11 sentyabrda Laodikeya xəbəri öz kamil yerinə yetməsinə çatdı; belə ki, Allahın əvvəlki əhd xalqına edilən son çağırış səsləndirilməyə başlandı. Məhz bu zaman Bacı Uayt qeyd edir:

“Yatanları oyatmaq üçün kilsələrimizə və müəssisələrimizə açıq bir şəhadət verilməlidir.”

Laodikeya xəbəri Vəhy kitabının on səkkizinci fəslinin mələyi 11 sentyabrda enəndə başladı; bu isə o deməkdir ki, 11 sentyabrda Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventistlərinə verilən xəbər “oyanın” idi və elə budur. Yoel birinci fəslin beşinci ayəsində sərxoşlara oyanmağı əmr etdi. 11 sentyabr Adventizm üçün son sınaq dövrünün gəlişini göstərir və Yoelin oyanmaq əmrini təmsil edir. Pentikost mövsümünün başlanğıcı 11 sentyabrda Allahın xalqının oyanması ilə başlayır və Bazar qanunundan az əvvəl on bakirə məsələnin yerinə yetməsi ilə başa çatır.

11 Sentyabrda baş verən oyanış, dönüklük içində olan əhd xalqının son nəslinə edilən bir çağırışdır. Bazar günü qanunundan dərhal əvvəlki oyanış, əvvəlki əhd xalqının üzünə qapını bağlayır. Başlanğıc və son eynidir və 2023-cü ilin iyulunda Vəhy on birinci fəslin iki şahidi 18 iyul 2020-ci il proqnozunun üsyanına oyadıldı. Ortadakı oyanış üsyanla təmsil olunur; bu da 11 Sentyabrın iverit əlifbasının birinci hərfi, 18 iyul 2020-ci ilin on üçüncü hərf, Bazar günü qanununun isə iverit əlifbasının iyirmi ikinci və sonuncu hərfi olduğunu müəyyən edir. İyirmi ikinci hərf ilahiliyin bəşəriyyətlə birləşməsinə təmsil edir; bu birləşmə həmin üç oyanışın sonuncusunda yekunlaşır.

Rəbb 9/11-də “quru sümüklərə həyat nəfəsi verir”, necə ki, Pentikostal dövrün əvvəlində şagirdlərin üzərinə Müqəddəs Ruhu üfürmüşdü. Onun göyə yüksəlişindən sonra şagirdlər Müqəddəs Ruhu qəbul edənləri təmsil edir və bundan sonra “sətir üzərinə sətir” metodologiyası vasitəsilə peyğəmbərlik Kəlamını anlamaqları açılmış olur. Müqəddəs Ruhun qəbulu yemək yeyərkən baş verdi, çünki ruhani şəkildə yemək üçün Kəlam olan İsanın bədənini yeməli və qanını içməlisiniz.

Qorah, Datan və Aviramla birləşən üsyançılar, Allahın xalqının günahlarını müəyyən edən şeypur xəbərinə qarşı çıxmaqla sarsıntıya səbəb olan sinfi təmsil edirlər (1888-ci ildə Adventizmin rəhbərliyi də belə idi); eyni zamanda onlar köhnə yollara, Levililər iyirmi altıda qeyd olunan “yeddi dəfə” ilə təmsil edilən təməl həqiqətlərə qayıdış çağırışı da edirlər. Şeypur həm dirçəlişə, həm də islahata çağırır. Millerin peyğəmbərlik cəvahiratlarından birincisi, həmçinin Adventizm tərəfindən rədd edilən ilk həqiqət, Millerit hərəkatının başlanğıcını və sonunu təmsil edir. Milleritlərin bəyan etdiyi birinci mələyin xəbərinin başlanğıcı və sonu Musanın “yeddi dəfə”si ilə nişanlanmışdır. Başlanğıcda bu qəbul edildi, sonda isə rədd edildi. Həmin rəddə görə Yezekel Adventizmi ölü, quru sümüklər vadisi kimi təqdim edir. 1863-cü ildən ABŞ-da bazar günü qanununadək olan dövr, Yeşaya iyirmi ikiyə görə görüntü vadisidir, lakin Yezekelə görə ölü, quru sümüklər vadisidir. Bu peyğəmbərlik vadilərinin hər ikisi Yoelin Yehoshafat vadisi ilə uyğun gəlir; Yoel həmin vadini qərar vadisi kimi də müəyyən edir.

Bu anlayışlar yerbəyer edildikdən sonra belə bir sual verilə bilər: necə oldu ki, 11 Sentyabrda Yoel kitabı Peterin Pentikost günündə müəyyənləşdirdiyi xəbər oldu? Növbəti məqalələrdə bu anlayışları aydınlaşdırmağa çalışacağıq.

“(5 noyabr 1892-ci ildə, Cənubi Avstraliyanın Adelaida şəhərindən «Əziz qardaşoğlu və qardaşqızı, Frank və Hatti [Belden]»ə yazılmışdır.)”

“Müqəddəs Ruh tərəfindən nurlandırıldığınız zaman, Minneapolisdəki bütün o pisliyi olduğu kimi, Allahın ona baxdığı kimi görəcəksiniz. Əgər bu dünyada sizi bir daha heç vaxt görməsəm, bilin ki, mənə heç bir səbəb olmadan gətirdiyiniz kədər, iztirabı və can yükünü sizə bağışlayıram. Lakin canınız naminə, sizin üçün ölmüş Olanın xətrinə istəyirəm ki, öz səhvlərinizi görün və etiraf edəsiniz. Siz Allahın Ruhuna müqavimət göstərənlərlə birləşdiniz. Rəbbin Qardaşlar Jones və Waggoner vasitəsilə fəaliyyət göstərdiyinə dair sizə lazım olan bütün dəlillər var idi; lakin siz nuru qəbul etmədiniz; və yol verdiyiniz hisslərdən, həqiqətə qarşı söylədiyiniz sözlərdən sonra, səhv etdiyinizi, bu adamların Allahdan gələn bir xəbəyə malik olduqlarını, sizin isə həm xəbəri, həm də xəbərçiləri yüngül saydığınızı etiraf etməyə hazır deyildiniz.

“Heç vaxt bundan əvvəl xalqımız arasında Minneapolisdə aşkar olunan qədər möhkəm özündənrazılıq və işığı qəbul edib etiraf etmək istəməzlik görməmişəm. Mənə göstərildi ki, həmin yığıncaqda təzahür etdirilən ruhu bəsləyənlərdən heç biri, öz qürurlarını alçaldıb Allahın Ruhu tərəfindən hərəkətə gətirilmədiklərini, əksinə, ağıllarının və ürəklərinin qərəzlə dolu olduğunu etiraf etməyincə, onlara göydən göndərilmiş həqiqətin qiymətini ayırd edə bilmək üçün bir daha aydın işığa malik olmayacaqdı. Rəbb onlara yaxınlaşmaq, onları xeyir-dualandırmaq və dönüklüklərindən sağaltmaq istəyirdi, lakin onlar qulaq asmaq

istəmədilər. Onlar Qorahı, Datanı və Aviramı ilhamlandıran eyni ruh tərəfindən hərəkətə gətirilirdilər. İsraildən olan o adamlar özlərinin səhv olduqlarını sübut edəcək hər cür dəlilə müqavimət göstərməkdə qəti idilər və öz narazılıq yollarında davam etdilər, ta ki, çoxları onlara qoşulmaq üçün yoldan çıxarıldı.”

“Bunlar kim idilər? Nə zəiflər, nə cahillər, nə də maariflənməmiş olanlar. O üsyanda cəmiyyət arasında tanınmış, ad-san qazanmış iki yüz əlli başçı var idi. Onların şəhadəti nə idi? ‘Bütün cəmiyyət müqəddəsdir, onların hər biri müqəddəsdir və Rəbb onların arasındadır; bəs siz nə üçün özünüzü Rəbbin cəmiyyətinin üzərinə qaldırırsınız?’ [Saylar 16:3]. Qorah və onun yoldaşları Allahın hökmü altında məhv olduqda, onların aldatdıqları xalq bu möcüzədə Rəbbin əlini görmədi. Ertəsi səhər bütün cəmiyyət Musa ilə Haruna qarşı belə ittiham irəli sürdü: ‘Siz Rəbbin xalqını öldürmüsünüz’ [41-ci ayə], və vəba cəmiyyətin üzərinə gəldi, on dörd mindən çox adam həlak oldu.

“Mən Minneapolisdən ayrılmağı qərara alanda, Rəbbin mələyi yanımda durub dedi: “Belə yox; Allahın bu yerdə sənə görməli olduğu bir işi var. Xalq Qorahın, Datanın və Aviramın üsyanını təkrar edir. Mən səni özünə münasib mövqedə yerləşdirmişəm; nuru olmayanlar bunu qəbul etməyəcəklər; onlar sənə şəhadətinə qulaq asmayacaqlar; lakin Mən sənə olacağam; Mənim lütfüm və qüdrətim səni saxlayacaq. Onların həqarət etdiyi sən deyilsən, Mənim Öz xalqıma göndərdiyim elçilər və xəbərdir. Onlar Rəbbin sözünə hörmətsizlik göstərmişlər. Şeytan onların gözlərini kor etmiş və mühakimələrini təhrif etmişdir; və əgər hər bir can bu günahından, Allahın Ruhuna təhqir edən bu təqdis olunmamış müstəqillikdən tövbə etməzsə, onlar qaranlıqda yeriyəcəklər. Əgər tövbə edib dönməsələr ki, Mən onları sağaldım, çıraqdani yerindən götürəcəyəm. Onlar öz ruhani görmələrini qaraltmışlar. Onlar Allahın Öz Ruhunu və Öz qüdrətini zahir etməsini istəmirdilər; çünki Mənim sözümə qarşı onlarda istehza və ikrah ruhu vardır. Yüngüllük, boş məşğuliyyət, lağ və zarafat hər gün tətbiq olunur. Onlar ürəklərini Məni axtarmağa yönəltməmişlər. Onlar öz alovlandırdıqları qılgıncımların işığında yeriyirlər və əgər tövbə etməsələr, kədər içində uzanacaqlar. Rəbb belə deyir: Vəzifə məntəqəndə dur; çünki Mən sənənləyəm və səni nə tərk edəcəyəm, nə də atacağam.” Allahdan gələn bu sözlərə məhəl qoymamağa cürət etmədim.

“Battle Creek-də işıq aydın, parlaq şüalarla saçmaqdadır; lakin Minneapolisdəki yığıncaqda iştirak edənlərdən hansı bu işığa gəlib, Rəbbin onlara göydən göndərdiyi həqiqətin zəngin xəzinələrini qəbul etmişdir? Hansılar Öndər İsa Məsihlə addım-addım irəliləmişdir? Hansılar öz yanlış qeyrətlərini, korluqlarını, qısqanclıqlarını və pis gümanlarını, həqiqətə qarşı inadlarını tam etiraf etmişdir? Heç biri; və işığı qəbul etməkdə uzun müddət səhlənkarlıq etdiklərinə görə, o, onları xeyli geridə qoymuşdur; onlar lütfə və Rəbbimiz Məsih İsaya dair bilikdə böyüməmişlər. Onlar ehtiyac duyulan lütfü qəbul etməkdə müvəffəq olmamışlar; halbuki ona malik ola bilərdilər və o, onları dini təcrübədə qüvvətli insanlar edərdi.”

“Minneapolislə bağlı tutulmuş mövqe, görünür, aşılması mümkün olmayan bir maneə olmuşdu; bu maneə böyük dərəcədə onları şübhə edənlərlə, sorğu-sual edənlərlə, həqiqəti və Allahın qüdrətini rədd edənlərlə bir sıraya salmışdı. Başqa bir böhran gəldikdə, uzun müddət sübut üstünə sübut gəlməsinə baxmayaraq müqavimət göstərmiş olanlar yenidən bu qədər aşkar surətdə uğursuz olduqları məqamlar üzrə sınaqdan keçiriləcəklər və Allahdan olanı qəbul

edib qaranlıq qüvvələrindən olanı rədd etmək onlar üçün çətin olacaq. Buna görə də onların yeganə təhlükəsiz yolu təvazökarlıqla yerimək, ayaqları üçün düz yollar hazırlamaqdır ki, topal yoldan çıxmasın. Kiminlə ünsiyyətdə olduğumuz hər şeyi dəyişir: istər Allahla yeriyən, Ona iman edən və Ona güvənən adamlarla olsun, istərsə də öz güman etdikləri hikmətə tabe olub özlərinin yandırdıqları qığılcımların işığında yeriyən adamlarla.”

“Həqiqətə qarşı fəaliyyət göstərmiş olanların təsirini zərərsizləşdirmək üçün tələb olunan vaxt, qayğı və zəhmət dəhşətli bir itki olmuşdur; çünki biz ruhani bilikdə illərlə irəlidə ola bilərdik; və işıqda yeriməli olanlar Rəbbi tanımaq üçün irəliləyib Onu tanısaydılar, belə ki, Onun zühurunun səhər kimi hazırlandığını biləydilər, çox, çox sayda can kilsəyə əlavə oluna bilirdi. Lakin Allahın Öz xalqına göndərdiyi həqiqətə qarşı qranit divar kimi dayanmış işçilərin təsirini zərərsizləşdirmək üçün bu qədər zəhmət elə kilsənin içində sərf edilməli olduqda, dünya nisbətən qaranlıqda qalır.

“Allah istəmişdi ki, gözətçilər ayağa qalxsınlar və birləşmiş səslərlə qəti bir xəbəri bəyan etsinlər, şeypura aydın bir səs versinlər ki, xalqın hamısı öz vəzifə mövqeyinə atılıb böyük işdə öz payına düşəni yerinə yetirsin. O zaman göydən böyük qüdrətlə enən həmin başqa mələyin güclü, parlaq nuru yer üzünü onun izzəti ilə doldurardı. Biz illərlə geridə qalmışıq; və korluq içində dayanıb Allahın Minneapolis yığıncağından yanan bir çıraqla kimi yayılmasını istədiyi məhz o xəbərin irəliləyişinə mane olanların Allah qarşısında ürəklərini alçaltmağa, zəhin korluqları və ürək sərtlilikləri üzündən işin necə əngəlləndiyini görüb dərk etməyə ehtiyacları vardır.

“Kiçik şeylər üzərində boş mübahisələrə saatlar sərf edilmişdir; qızıl dəyərində fürsətlər hədəf edilmiş, səmavi elçilər isə gecikmədən kədərlənmiş və səbirsiz olmuşlar. Müqəddəs Ruha — onun dəyərinə və hər bir canın onu qəbul etməsinin zəruriliyinə çox az qiymət verilmişdir. Səmavi bəxşişi həqiqətən qəbul edənlər Allah uğrunda döyüşmək üçün salehlik zirehinə bürünərək irəli çıxacaqlar. Onlar Rəbbin rəhbərliyinə ehtiram göstərəcək və Onun mərhəmətinə görə Ona minnətdarlıqla dolacaqlar. Lakin çox, çox yerlərdə və çox, çox hallarda, Məsihin günlərində Allahın xalqı olduqlarını iddia edənlər haqqında deyilə bildiyi kimi, burada da həqiqətlə demək olardı ki, onların imansızlığı üzündən çoxlu qüdrətli işlər görülməmişdi. Zülmətin qandallarına bağlanmış bir çoxları, Allah onlardan istifadə etdiyinə görə hörmət görmüşlər; onların imansızlığı isə göy mələklərinin bəşəri vasitələr vasitəsilə çatdırmağa çalışdığı həqiqət ismarıcına — imanla bəraət qazanma, Məsihin salehliyi həqiqətinə — qarşı şübhə və qərəz oyatmışdır.” The 1888 Materials, 1066–1070.